

Йил адогидаги сұхбатлар

Одатда, янги йилнинг биринчи кунларыда киши галати кайфиятты түшади. Янни, у қилингандын ишлар сархисоби да белгиланыптаң режалар оралығыда қолади. Биз қандай юмушшарга ултұрамадик? Зимменизде яна қай вазифалар түріди? Үттеган йил ҳар биримизден рози көттимекин? Янги йилчі? У биздан нималарни күтмокда? Улкан мәксадлар сары бориши учун тай-ермизими? Адексиз саволдар сүркөтпес ичера қоларканыз, фусункор борлықта термулиб, күнглимиздан ажыр.

БИЗДАН РОЗИ БҰЛСИН, ҮТАЁТГАН ЙИЛ...

истакларимнан айттарканман, аввало «Хамма вакт үз соғлиғынға үчүн қайт-урбид ышан!» дейман.

Йил үтәр, үмр үтәр, тұтқаб түрмас вакт, Әш ҳам үлгәзді, сезмәнік баззын.

Соғ-омон шайылғын дұстар, ҳар соат, Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол! Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғылар дағынан дағынан.

Назар ташлагын-а, босған йүннинг, Би үндім мекрнің күзгөндік күмдән?

Шошик, исесік сүйтіп үйрек кимсеге!

Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Санобар ТҮХТАЕВА — Тошкент Метрополитени Ҳамза бекатининг бошыны:

— Күйчілікка бізнинг ишимиз оддий туузылды. Аслида бүндай эмас. Метрота кири-чиқаёттган ҳар бир одамның синичкалар күзатамыз, кайфият, соглиғи ва хатты-харқатын учун жаобын. Бир күн ішүлөвчи аёлларнинг ахволи әмөнлашиб қолды, юраги хаста экан. Дархол уйға хабар бердік, «Тез ёрдам» етіп келдүргенді. Бірнеше тиббий күмакни бердік. Шу жиҳадан биз психологиян тиббий ходим сифатында ҳам озғы-күлмін билимга әзіз шашылғылардан зарур. Умуман, иш фәлниттим давомида шүнгөн шөкеялар күп урагандар, доимо инсонлар учун хизметтеги шай түрғанман. Құп йиллик мәжнұлатарим вару шүшерлігим учун мени

максус медал билан ҳам мүкофташылды якында. Метро ичиде тинчлигү осойишталыкни сақлаштырылғанда ҳамшиша бор күч-гайраттим сарфлайвермен.

Бордик ҳар бир ишнинг сабол, жаоби, Ҳәйтінде қочон қылмаган арман. Шундай яш — бүлсін үрт әсемдән рози. Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол!

Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғылар дағынан дағынан.

Назар ташлагын-а, босған йүннинг, Би үндім мекрнің күзгөндік күмдән?

Шошик, исесік сүйтіп үйрек кимсеге!

Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Санобар ТҮХТАЕВА — Тошкент Метрополитени Ҳамза бекатининг бошыны:

— Күйчілікка бізнинг ишимиз оддий туузылды. Аслида бүндай эмас. Метрота кири-чиқаёттган ҳар бир одамның синичкалар күзатамыз, кайфият, соглиғи ва хатты-харқатын учун жаобын. Бир күн ішүлөвчи аёлларнинг ахволи әмөнлашиб қолды, юраги хаста экан. Дархол уйға хабар бердік, «Тез ёрдам» етіп келдүргенді. Бірнеше тиббий күмакни бердік. Шу жиҳадан биз психологиян тиббий ходим сифатында ҳам озғы-күлмін билимга әзіз шашылғылардан зарур. Умуман, иш фәлниттим давомида шүнгөн шөкеялар күп урагандар, доимо инсонлар учун хизметтеги шай түрғанман. Құп йиллик мәжнұлатарим вару шүшерлігим учун мени

максус медал билан ҳам мүкофташылды якында. Метро ичиде тинчлигү осойишталыкни сақлаштырылғанда ҳамшиша бор күч-гайраттим сарфлайвермен.

Бордик ҳар бир ишнинг сабол, жаоби, Ҳәйтінде қочон қылмаган арман. Шундай яш — бүлсін үрт әсемдән рози. Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол!

Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғылар дағынан дағынан.

Назар ташлагын-а, босған йүннинг, Би үндім мекрнің күзгөндік күмдән?

Шошик, исесік сүйтіп үйрек кимсеге!

Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Санобар ТҮХТАЕВА — Тошкент Метрополитени Ҳамза бекатининг бошыны:

— Күйчілікка бізнинг ишимиз оддий туузылды. Аслида бүндай эмас. Метрота кири-чиқаёттган ҳар бир одамның синичкалар күзатамыз, кайфият, соглиғи ва хатты-харқатын учун жаобын. Бир күн ішүлөвчи аёлларнинг ахволи әмөнлашиб қолды, юраги хаста экан. Дархол уйға хабар бердік, «Тез ёрдам» етіп келдүргенді. Бірнеше тиббий күмакни бердік. Шу жиҳадан биз психологиян тиббий ходим сифатында ҳам озғы-күлмін билимга әзіз шашылғылардан зарур. Умуман, иш фәлниттим давомида шүнгөн шөкеялар күп урагандар, доимо инсонлар учун хизметтеги шай түрғанман. Құп йиллик мәжнұлатарим вару шүшерлігим учун мени

максус медал билан ҳам мүкофташылды якында. Метро ичиде тинчлигү осойишталыкни сақлаштырылғанда ҳамшиша бор күч-гайраттим сарфлайвермен.

Бордик ҳар бир ишнинг сабол, жаоби, Ҳәйтінде қочон қылмаган арман. Шундай яш — бүлсін үрт әсемдән рози. Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол!

Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғылар дағынан дағынан.

Назар ташлагын-а, босған йүннинг, Би үндім мекрнің күзгөндік күмдән?

Шошик, исесік сүйтіп үйрек кимсеге!

Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Санобар ТҮХТАЕВА — Тошкент Метрополитени Ҳамза бекатининг бошыны:

— Күйчілікка бізнинг ишимиз оддий туузылды. Аслида бүндай эмас. Метрота кири-чиқаёттган ҳар бир одамның синичкалар күзатамыз, кайфият, соглиғи ва хатты-харқатын учун жаобын. Бир күн ішүлөвчи аёлларнинг ахволи әмөнлашиб қолды, юраги хаста экан. Дархол уйға хабар бердік, «Тез ёрдам» етіп келдүргенді. Бірнеше тиббий күмакни бердік. Шу жиҳадан биз психологиян тиббий ходим сифатында ҳам озғы-күлмін билимга әзіз шашылғылардан зарур. Умуман, иш фәлниттим давомида шүнгөн шөкеялар күп урагандар, доимо инсонлар учун хизметтеги шай түрғанман. Құп йиллик мәжнұлатарим вару шүшерлігим учун мени

максус медал билан ҳам мүкофташылды якында. Метро ичиде тинчлигү осойишталыкни сақлаштырылғанда ҳамшиша бор күч-гайраттим сарфлайвермен.

Бордик ҳар бир ишнинг сабол, жаоби, Ҳәйтінде қочон қылмаган арман. Шундай яш — бүлсін үрт әсемдән рози. Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол!

Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғылар дағынан дағынан.

Назар ташлагын-а, босған йүннинг, Би үндім мекрнің күзгөндік күмдән?

Шошик, исесік сүйтіп үйрек кимсеге!

Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Санобар ТҮХТАЕВА — Тошкент Метрополитени Ҳамза бекатининг бошыны:

— Күйчілікка бізнинг ишимиз оддий туузылды. Аслида бүндай эмас. Метрота кири-чиқаёттган ҳар бир одамның синичкалар күзатамыз, кайфият, соглиғи ва хатты-харқатын учун жаобын. Бир күн ішүлөвчи аёлларнинг ахволи әмөнлашиб қолды, юраги хаста экан. Дархол уйға хабар бердік, «Тез ёрдам» етіп келдүргенді. Бірнеше тиббий күмакни бердік. Шу жиҳадан биз психологиян тиббий ходим сифатында ҳам озғы-күлмін билимга әзіз шашылғылардан зарур. Умуман, иш фәлниттим давомида шүнгөн шөкеялар күп урагандар, доимо инсонлар учун хизметтеги шай түрғанман. Құп йиллик мәжнұлатарим вару шүшерлігим учун мени

максус медал билан ҳам мүкофташылды якында. Метро ичиде тинчлигү осойишталыкни сақлаштырылғанда ҳамшиша бор күч-гайраттим сарфлайвермен.

Бордик ҳар бир ишнинг сабол, жаоби, Ҳәйтінде қочон қылмаган арман. Шундай яш — бүлсін үрт әсемдән рози. Янги йил, бізга не көлтиаркинсан?

Зухра ИЛЁСОВА — Тошкент шахридеги 1-Мұруват үйниннен шифокор:

— Мен ногирон болалар орасыда жуда күп йиллар ишладым, уларни даволадым. Айни пайтада ҳам бу масандын үзіндін ошиғ бола тарбиялаңады. Уларнинг ҳәйтінде зәвқ олиб, соғу саломат яшаши йүйінде киркка якын шифокор вару шүршунослар жөн күйдірадылар. Ахир, бу болалайларнинг ҳам бошқалар каби күлиб-яйраб яшаши, дүнә лаzzатлардан баһ-рамандын бүлішін халқар бол!

Отаналардан күрмеген мекрні берайлик улара... Мамыннан бүліп айттим керакки, үтгап йилда болажонларимизге күлап шарт-шароит яратыш учун ёрдам күлінін чузаған хоммы шашылғы

